

Η λεκτική βία φέρνει τα αντίθετα αποτελέσματα - Μη φωνάζετε στα παιδιά σας εάν θέλετε να πειθαρχήσουν

Η λεκτική βία ως

μορφή πειθαρχίας των παιδιών τείνει να κάνει την κατάσταση χειρότερη, αποφαίνεται αμερικανική μελέτη που καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι γονείς που φωνάζουν στα έφηβα παιδιά τους προκειμένου να τους επιβληθούν, αυξάνουν τον κίνδυνο αυτά να εμφανίσουν στο μέλλον κατάθλιψη, επιθετικότητα και άλλα προβλήματα συμπεριφοράς.

Όπως αναφέρεται σε σχετικό άρθρο του επιστημονικού εντύπου [Child Development](#), οι ερευνητές των Πανεπιστημίων του [Πίτσμπουργκ](#) και του [Μίσιγκαν](#), με επικεφαλής Δρ Μινγκ-Τε Γουάνγκ, παρατήρησαν ότι μπορεί μεν οι σύγχρονοι γονείς να μην χρησιμοποιούν σωματική βία, αλλά δεν είναι σωστή και η πρακτική να τους φωνάζουν προκειμένου αυτά να πειθαρχούν. Αντιθέτως, οι φωνές φέρνουν τα αντίστροφα αποτελέσματα.

Ως λεκτική βία μπορεί να θεωρηθεί οποιαδήποτε ψυχολογική πίεση με θυμωμένα ή προσβλητικά λόγια προκειμένου το παιδί να νιώσει συναισθηματικά πληγωμένο, σε μια προσπάθεια να διορθωθεί ή να ελεγχθεί η συμπεριφορά του. Σε αυτό το πλαίσιο

εντάσσονται οι δυνατές φωνές, τα ουρλιαχτά, οι βλαστήμιες, οι κατάρρες, καθώς και χαρακτηρισμοί των γονιών προς τα παιδιά, του τύπου «είσαι βλάκας» ή «τεμπέλης».

Πιο αναλυτικά, οι επιστήμονες έθεσαν υπό ιατρική παρακολούθηση μια ομάδα 1.000 περίπου οικογενειών που είχαν παιδιά, ηλικίας 13-14 ετών, και εστίασαν στην χρήση της λεκτικής βίας ως τρόπο πειθαρχίας.

Αναλύοντας τα στοιχεία, διαπίστωσαν ότι όσο συχνότερα οι γονείς φώναζαν στα παιδιά τους, εκείνα εμφάνιζαν περισσότερα ψυχολογικά και άλλα προβλήματα συμπεριφοράς κατά τη διάρκεια της εφηβείας, όπως αδιαφορία στο σχολείο, καταφυγή στα ψέματα, κλοπές, εκρήξεις θυμού, συμπλοκές με άλλα παιδιά κ.λπ..

Σύμφωνα με τους ψυχολόγους η λεκτική βία, έστω κι αν γίνεται για καλό σκοπό εκ μέρους των γονιών, συχνά ανοίγει έναν φαύλο κύκλο αντιδράσεων από το παιδί, περισσότερων φωνών από τους γονείς κ.ο.κ., με συχνή κατάληξη τα πράγματα να γίνουν χειρότερα για όλους.

«Τα ευρήματά μας εξηγούν γιατί μερικοί γονείς αισθάνονται πως όσο δυνατά κι αν φωνάξουν, τα παιδιά τους στην εφηβεία δεν τους ακούν. Τα σκληρά λόγια φαίνονται αναποτελεσματικά στο να διορθώσουν τα προβλήματα συμπεριφοράς των νέων, στην πραγματικότητα ενισχύουν αυτές τις συμπεριφορές», εξηγεί ο Δρ Μινγκ-Τε Γουάνγκ. «Οι γονείς που θέλουν να αλλάξουν τη συμπεριφορά των παιδιών τους, θα ήταν καλύτερο να επικοινωνήσουν μαζί τους σε ισότιμο επίπεδο και να εξηγήσουν το σκεπτικό τους και τις ανησυχίες τους» πρόσθεσε.

Αξίζει δε να σημειωθεί ότι η επίπτωση της λεκτικής βίας στα παιδιά, είναι άσχετη με το κοινωνικοοικονομικό επίπεδο της οικογένειας. Επίσης, η λεκτική βία έχει επιπτώσεις στα παιδιά, ακόμα κι αν οι γονείς εκδηλώνουν παράλληλα τη συναισθηματική υποστήριξή τους και τη φροντίδα τους, καθώς οι έφηβοι είναι πιθανό να ερμηνεύσουν τις φωνές των γονιών τους ως απόρριψη ή περιφρόνηση, με συνέπεια να αναπτύξουν μια εχθρική στάση απέναντι στη σχέση τους με τους γονείς τους, αλλά και μια αρνητική εικόνα για τον ίδιο τον εαυτό τους.

Σύμφωνα με τον Δρ Μινγκ-Τε Γουάνγκ, «είναι λάθος η εντύπωση ότι εφόσον υπάρχει ένας στενός δεσμός γονιών-παιδιού, ο έφηβος θα καταλάβει ότι 'το κάνουν επειδή με αγαπούν'. Η εφηβεία είναι μια πολύ ευαίσθητη περίοδος, όταν τα παιδιά προσπαθούν να αναπτύξουν την ταυτότητα του εαυτού τους. Όταν τους φωνάζετε, αυτό πλήττει την αυτο-εικόνα τους. Τους κάνει να νιώθουν πως δεν είναι ικανά, ότι είναι άχρηστα και ανάξια».

Ο καθηγητής παιδοψυχιατρικής Τίμοθι Βέρντουιν του Ιατρικού Κέντρου «Langone» του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης σχολιάζει ότι είναι προτιμότερο οι γονείς να επεμβαίνουν στα παιδιά τους (π.χ. θα δεις λιγότερη τηλεόραση), χωρίς να χρησιμοποιούν επικριτικά, τιμωρητικά και προσβλητικά λόγια. «Ένας έφηβος αισθάνεται πιο υπεύθυνος για τη συμπεριφορά του, όταν τον διορθώνει κάποιος (π.χ. ο γονιός του), τον οποίο σέβεται και θαυμάζει. Αντίθετα, οτιδήποτε κάνετε που επιτιμά και ντροπιάζει ένα παιδί, αυτό υποσκάπτει τη δύναμη που έχετε ως γονείς».

Πηγή: health.in.gr